

[Arne Larsen.]

det, at der også uden tilladelse må opføres bygninger inden for det hidtidige bebyggelsesområde i landsbyer eller andre samlede bebyggelser, når bygningerne tjener til opfyldelse af den stedlige befolknings boligbehov og lokale erhvervsformål. Jeg finder, især hvad det sidste angår, at det er for vid en bestemmelse, at man kan risikere et for uhensigtsmæssigt byggeri i sådanne områder, og jeg finder, at regionplanudvalgene eller byudviklingsudvalgene må have en medindflydelse på byggeriet i disse områder. I det hele taget synes jeg, at der bør være en bedre overensstemmelse mellem lovforslagene om byudvikling og om regionplanlægning, så at disse to love bliver bedre koordineret og afstemt efter hinanden.

I § 17 i byudviklingslovforslaget kommer man ind på spørgsmålet om, hvor og når en ejendom kan fordres afstået til det offentlige mod erstatning — efter bestemmelserne om ekspropriation i byplanloven. Det er selvfølgelig nødvendigt med en sådan bestemmelse, men den går jo uden om, efter hvilke retningslinjer erstatningen skal ydes. Vi håber meget, at de erstatninger, som skal ydes efter denne lovgivning, bliver fastsat efter jordens hidtidige anvendelse og ikke efter forventede fortjenester indtjent ved forventede, men ikke muliggjorte udstykninger eller som følge af samfundsskabt værdistigning. Selvfølgelig skal der ydes rimelige erstatninger, men der skal ikke kunne tjenes millionbeløb som følge af en uundgåelig byudvikling. Det er ganske urimeligt, at private skal have lov at profitere af sådanne forhold.

Jeg har prøvet at gøre nogle principielle betragtninger gældende om det fremsatte forslag til lov om regulering af bymæssige bebyggelser, og jeg skal ikke yderligere gå ind på enkeltheder i dette lovforslag, idet der vil blive lejlighed dertil i det udvalg, jeg forventer bliver nedsat.

Hvad angår forslag til lov om regionplanlægning, har jeg allerede i mine bemærkninger strejft dette lovforslag og skal kort sige, at vi hilser dette forslag velkommen og mener, det er et skridt i den rigtige retning. Dog lider lovforslaget efter vor mening af en afgørende fejl, den, som jeg tidligere har berørt, at regionplanudvalgene kun har mulighed for at angive retningslinjerne for

en ønskelig udvikling og ikke har mulighed for rent fysisk at føre dem ud i virkeligheden. Der er fare for, at disse regionudvalgs planer kun bliver skønne drømme, kun bliver til smukke planer, udarbejdet på papiret, og aldrig omsættes i virkeligheden; derfor burde disse udvalg udstyres med en større myndighed. Men så vil man komme med den indvending, som vi også har hørt af de andre ærede ordførere, at det strider mod det kommunale selvstyre, at vi har nok af statsdirigering, at man selv vil have lov til at bestemme o. s. v. o. s. v. Det lyder rigtigt og smukt og hjertegribende, men vi er dog alle borgere i dette land og ikke bare borgere i en kommune; vi skal alle have muligheder for at være her, have muligheder for så fri en udfoldelse som overhovedet muligt. Vi må væk fra sognementalitetens negative sider og se tingene i større sammenhæng.

Desværre nåede de smukke tanker om regionalkommunen for hovedstadsområdet ikke frem til folketinget; måske har den højtærede indenrigsminister lagt dem i fryseboksen; forhåbentlig bliver forslaget snart taget frem igen og endelig konkretiseret og fremsat som lovforslag, thi måske er dette en vej frem mod større planlægningsenheder og vil gøre det lettere at få orden i helheden.

I regionplanlovforslaget siges i § 6, at udvalget skal til sit arbejde antage tilstrækkelig medhjælp med den fornødne faglige erfaring i fysisk planlægning. I bemærkningerne skønner ministeren, at ca. 2 hel dagsbeskæftigede teknikere i hvert udvalg skulle være tilstrækkeligt, hvortil dog kommer en vis deltidsbeskæftiget arbejdskraft og den nødvendige kontorhjælp. Er det virkelig meningen, at vi også i disse udvalg skal have det, der hedder deltidsbeskæftigede, altså arbejdskraft, der er nødsaget til at splitte sig selv op i flere arbejdspladser? Skulle vi ikke prøve at modvirke dette en lille smule? I øvrigt tror jeg ikke på, at disse regionplanudvalg kan klare sig med 2 teknikere i hver region; der skal sikkert betydelig mere mandskab til for at klare disse opgaver; men det er vel nok også et spørgsmål, om vi har det fornødne antal kvalificerede folk til disse opgaver. Derfor var det vel nok en idé, om boligministeren fandt udveje for at få uddannet et langt